

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiteltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

„Lári-fári.”

Mikor az ellenzéki pártok és az „Ellenzék” azt sürgetik, hogy a nemzetnek ősi jogaira és közzabadsági biztosítékaira féltékeny része népgyűléseket tartson és azokon nyilvánítsa ki a maga akaratát a kormány közigazgatási reformtörvényeivel szemben a kormány kolozsvári hírlapja az mondja reá: lári-fári.

Persze: kormánypárti szemüvegen nézve minden csak lári-fári — a mi a kormány politikai törekvéseivel és kormányzati rendszereivel szemben a nemzet részéről történik.

A „Kolozsvár”-nak csak lári-fári, mikor arról van szó, hogy a nemzet minden eszközzel igyekezzék megvédeni ősi jogait a hatalom tulkapásai ellen, mert hát a „Kolozsvár” többre becsüli a hatalom érdekét, mint azt, hogy a nemzetnek fenntartassék ama joga, hogy sorsának intézésében az őt megillető korlátlan szabadsággal járhasson el.

Laptársunk nem akarja meglátni, hogy a kormány közigazgatási reformjavaslata ezredéves gyakorlat és fennálló törvények által szentesített jogoknak a hatalom javára való illetéktelen átjuttatását vette czélba, s hogy a hatalmi mindenhatóság mértékételen kiterjesztése a magyar nemzet államkonstidációjának feltételeit semmisíti meg.

A „Kolozsvár” csak annyit lát, hogy a nemzet elszánt küzdelemre készül a kormány javaslatával szemben és védekezni kíván minden megengedett eszközzel.

Igen természetesnek látja egyebek között azt, hogy mikor a hatalom és nemzet állanak szemben egymással, akkor a „Kolozsvár” sorompóba lép a nemzet ellen, mert hát neki a hatalmi érdek „muszáj” szolgálnia.

Mi ezt a sportot szívesen megengedjük tisztelt laptársunknak, mert hát természetesnek találjuk, hogy ki-ki olyan érdeket szolgáljon, a melyhez szíve és . . . szerint legközelebb áll.

Amde azt már nem tarjuk szép dolognak, hogy a hatalom dédelgetésében odáig menjen, a hol már a nemzeti érdekekért folyó küzdelem nyílt kicsinylése és lealázása kezdődik.

Mert azt — mi legalább — nem róhatjuk fel érdemtel laptársunknak, hogy a népgyűlésekről olyan lenézőleg szóljon, mint a hogy semmit érő dol-

gokról szoktak lóhátról beszélő emberek megemlékezni.

Mi azt mondjuk és hirdetjük, hogy a kormány közigazgatási politikájáról; törvényjavaslatában foglalt rendelkezések ártalmára vannak a nemzeti érdekek és az állami fejlődés ügyének, s éppen mert ez a hitünk azért biztosítjuk a nemzet méltán aggodalmaskodó részét, hogy álljon a sarkára, s ha kell gyűléseken jelenjék meg a nép, s tiltakozzék egész erőlyel ama jogtiprás ellen, mely a kormány javaslatában foglaltatik.

Hát mikor ezt tesszük mi, éppen olyan meggyőződészerűleg a „Kolozsvár” védelmezi a kormányt és politikai rendszerét, és amiképen mi nem kérdjük, hogy a „Kolozsvár” minő indokból áll a kormány szolgáltatában, azonképen elvárjuk mi is tőle, hogy a nemzeti jogok megvédése körül tanusított eljárásunk őszinteséget tiszteletben tartsa és a népgyűlések tartására irányuló biztatásainkat ne tekintse gyermekjátéknak, s magukat a népgyűléseket ne törpítse le egyszerű vásári komédia színvonaláig.

Nekünk jogunk van arra a feltévére, hogy a népgyűlések alkalmas formái a népakarat kifejezésének.

A „Kolozsvár”-nak azonban nincs joga azt nyilvánítani, hogy a népgyűlések csak „sok zaj — semmiért”, mert hát ezredéves joggyakorlat megszüntetéséről van szó és mikor a kormány ilyen intézményeket forgat fel, s a nemzetttől elvonni akarja közzabadságának alkotmányos és törvényes biztositékait — akkor a mi hitünk szerint a kormány csakugyan megengedhetlen munkát végez s magát e törekvéseivel ellentétbe helyezi a nemzet feltett érdekeinek.

Midőn tehát a nemzet népgyűléseken jön össze akkor sokkal komolyabb érdekek veszélyeztetéséről van szó, mint sem e mozgalmat egyszerű hűhónak vagy lári-fárinak nézhesse a hatalmi érdeknek olyan elszánt védelmezője, mint a „Kolozsvár”, a ki a hatalomtól nem látja a nemzetet, és ennek alkotmányos jogainál fontosabbnak tekinti azt, hogy a hatalom illetéktelenül ragadjamagához az őt nem illető jogokat. E felfogás szerint fődolog, hogy a hatalom minden életnedvet magába szívjon, a nemzet pedig a maga jogaiban elzengenyítettessék.

Hát mikor a nemzet ez felsorvasz-

tási kísérlet ellen védekezik — ezt csak azok láthatják oknélküli zajongásnak, a kik nem tudnak vagy nem akarnak semmi egyebet komoly és értékes dolognak tekinteni, mint azt az apró pénzt, melylyel a hatalom váltja be a neki tett érdekszelgálatokat.

Politikai hir.

Kik lesznek a kir. táblák titkárai? Mint Bpestől tudósítanak a kir. táblai elnöki titkárok kinevezésének kérdése végleg eldőntött, még pedig oly formán, hogy csak öt elnök mellé neveznek ki titkárt. A kinevezendő a következők: Szegedre Kanyó Lajos kuriai tanácsjegyző, Győrbe Fabiny kuriai tanácsjegyző, Kolozsvárra Hadfaludi k. ügyész Pozsonyba Lábán törvényszéki bíró és Marosvásárhelyre Phleps brassói ügyész.

A közigazgatási reform.

Budapest, ápril. 8.

A közigazgatási bizottság ma kijelölte a javaslatban az ötös bizottság által átdolgozandó részt, s ezután belement a javaslat III-ik részének tárgyalásába. Gróf Apponyi Albert e részre vonatkozólag egy teljesen átdolgozott új szöveget mutatott be s hozott javaslatba, melyre nézve Tibád Antal a többszörösítést és szétosztást kérte; gróf Szapáry Gyula miniszterelnök ellenben azt óhajtott, hogy az Apponyi által javasolt változtatások az eredeti szöveg sorrendjében tárgyalassanak. E fölött hosszabb általános vita fejlődött ki s a többség a miniszterelnök felfogását fogadta el. Ezután a bizottság 3. §-t fogadott el.

Az ülésről szóló tudósításunk a következő: A képviselőház közigazgatási bizottsága gróf Tisza Lajos elnöke alatt tartott mai ülésében folytatta a közigazgatási és önkormányzat szervezéséről a vármegyében szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. Előnk bejelent, hogy Zoltán János bizottsági tag gyengélkedése miatt gátolva van a megjelenésben.

Dárday Sándor előadó, ki a mult ülésben az érdekeltségi eset felmerülte alkalmával szükséges kivételes intézkedésekre vonatkozó szövegezés előterjesztésével lett megbízva, a következő szövegezését terjeszti elő a 17. §-ba felveendi második bekezdésnek:

„Kivételnek azon esetek, melyekben a veszélyeztetett közérdek, vagy egyesek károsodásának elhárítása, avagy valamely felsőbb hatóság meghagyásának teljesítése az intézkedést elhalasztathatlanul szükséges teszi. Ez esetekben azonban tartozik az illető közigazgatási tisztviselő a tett intézkedésekről s a felmerült érdekeltségi eset körülményeiről a közvetlen fölöttes hatóságnak nyomban jelentést tenni.”

a társaságban ittmardását Azt mondtad, hogy „fene”.

Szegény Orlai nem is emlékezett már rá. Védni sem tudta magát. — Én megszántam és segítségére siettem.

— Hát Samu pajkos csak a klasszikusokból idézett ezuttal; Tudod Sándor: ahol ez van írva: „Tánczolok, mint veszett fene!” — aztán meg ez: „Mert a katonai pálya fene sik!”

Kegyetlenül letörkolt érte. — Tanul meg azt, hogy amit nyomtatásban elolvastathatunk a publikummal, mind azt nem mondhatjuk el élő szóval egy társaságban, a hol „egy” nő van jelen.

Ha most nyugodtan visszagondolok rá, el kell ismerem, hogy ami ránk nézve tréfa, az Petőfi nézve komoly dolog volt. E jelenet hatása alatt szülemlett meg az a verse, melynek felirata „Mi a szerelem?” Végsoará közt ez a szép axioma: „S ha feleségünk szeszélyes, Magunkat szabni szeszélyéhez. Lásdátok ez a szerelem.” — Összes munkái gyűjteményében e vers alá „Költő” van téve. De ezt Petőfi Pesten írta; fel is olvasta nekem frissiben. A végéről az elejire téve, azt mondtam neki: „A megszólítás, stülő poéták bikficzek!” ugyebár nekünk szól? „Köztünk uri magunknak is?” — Ráhagyá!

Következett a nagy márciusi nap, melynek fátumába, mint két egymáshoz láncolt fegyvertárs mentünk Petőfivel. A hol egyikünk elesik, a másiknak is ott kell esleni. Egy reggeltől estig tartó fényes álom volt ez az egész nap. Egy folytonos gyönyör, mely olyan édes, hogy szinte fáj! Ahhoz a diadalmához, a melyben ekkor osztozánk; nincs fogható érzés ezen a világon. Azt hitük, hogy megfordítottuk a korszakot. Most azt hittük, hogy óriásokká nőttünk egyszerre. A forradalmi vezérek szerepeit osztottuk ki egymás között, Petőfi szobájában körül fel voltak

A bizottság rövid vita után a §. e részét következőkéleg állapította meg:

„Köteles azonban a tisztviselő a közérdekben szükséges intézkedéseket minden körülmény közt megtenni s eljárni mindazon esetekben, midőn az intézkedés elmulasztása által valamely félre helyrepolthatlan kár származnék. Ily esetben az érdekeltségi eset s tett sürgős intézkedés a közvetlen felebbvalónak azonnal bejelentendő.”

A §. végére a következő pont vétett fel:

„Az e §-ban foglalt intézkedés nem vonatkozik azon esetekre, midőn a tisztviselő felsőbb meghagyás folytán valamely rendelt vagy intézkedés végrehajtására van utasítva.”

Ezután az előző ülés megállapodásához képest áttért a bizottság a törvényjavaslat harmadik, a vármegyei önkormányzatra vonatkozó részének 135. és következő §§-ai tárgyalására.

Gróf Apponyi szólott ezután hosszasan, de a bizottság többsége nem fogadta el javaslatát.

Az államosítás ellen

Losoncz, ápril 6.

A közigazgatási államosítása ellen a losonczy választókertül gróf Gyűrky Ábrahám országgyűlési képviselő egybehívására, ma gyűlést tartott, melyen mintegy 400-an jelentek meg, úgy losoncziak, mint vidékiek. Gróf Gyűrky Ábrahám képviselőt, kit harsány eljenzéssel fogadtak, hivatkozással megválasztásakor adott ígéretere, hogy t. i. valahányszor valami nevezetes ügy kerül országgyűlési tárgyalásra választói véleményéről tudomást szerezni kötelességének fogja ismerni, kifejté nézetét a benyújtott törvényjavaslatról. Előadja, hogy szabadelvű de nem kormánypárti programmal lett megválasztva, a szabadelvű pártnak volt tagja mindig, az ma is, s az is marad. Majdnem évtizedeken át megitt és párt érdekében mindent, s ezekért a felelősséget elvállalja. Ő felsége a királynak hű alattvalója, de ezenfelül még mély hálával tiszteli viseltetik iránta.

Jelenleg, midőn a választási rendszer megváltoztatásáról van szó, kötelességének ismeri álláspontját esetlenül. Elő fogja adni 1. elveit a választási és kinevezési rendszerről általában, 2. magáról a beterveztett törvényjavaslatról és 3. nyilatkozik, mily eljárást fog követni.

Független államoknál ugyemond — mindkét rendszer sikerrel alkalmazható, de a mi viszonyainkban a választási rendszert tartja célszerűnek. A ki ezt át nem látja, az lehet jó politikus, de nem őszinte, vagy őszinte, de nem jó politikus. A mi helyzetünk az, hogy egyik kezünkkel alkotunk, a másikkal védelmezzük kell.

Ezen munkásság pedig csak a közszellem fejlesztésével érhető el, mit csak a választási rendszer alkalmazása eredményezhet. A választási rendszer ellenzői felhózzák, hogy adminisztrációnk rossz, a kik viszonyainkat nem ismerik, még erősebb jelzővel élhetnek. Mostani adminisztrációnkat 5 sem tartja jó-

nak, hanem fejlesztendőnek s ha azon financiai erő tekintjük, melyet mostani adminisztrációnkra fordítanak, még csodálkoznunk lehet, ha olyan is, a minő most; a kinevezési elv a mai körülmények között rég felmondta volna a szolgálatot.

Azt mondják, hogy a nemzetiségi kérdést csak a kinevezési rendszerrel lehetne helyesen megoldani. Ő 1885-ben Nyitra megye főispánja volt, ott a lakosság túlnyomó része nemzetiségi s ott oly tisztikart s hazafias megyebizottságot talált, melyek kölcsönösen abban versenyeztek, miben tehetnek a magyar állameszmének nagyobb szolgálatot. Örök büszkeségének tartja, hogy e tisztikarnak főnöke lehetett. Nemzetiségi kérdésben tehát teljesen tapasztalataira hivatkozhatik és hivatkozik is.

A most benyújtott törvényjavaslatról azt gondolja, hogy nem annyira államosításról, mint kormányosításról van itt szó; jogokat vesz el, viszontszolgálat nélkül. Nem bizalmi kérdés forog itt szőnyegben. Az institucziókat nem kötik egyes személyekhez, mert a személyek változnak, az institucziók pedig megmaradnak. Nálunk a hatalmi elv érvényesítésére nincs szükség, hiszen az ellenzék is minden hazafias törekvést támogat, példa rá a többek közt Barossnak minden alkotása, a miért őt több, jellemzői érzelmi város diszpolgárává is választotta. Az institucziók és az emberek párhuzamos megmaradására gondolni sem lehet, tehát alkotmányi biztosítékokról kell gondoskodnunk. A javaslat értelmében a mostani tisztikar 4 éven át függő állapotban lesz, a minek következményeit könnyű belátni. Általában hangulyczóak a kvalifikációt, a mit a főispánnál, mint a rendszer fejeénél teljesen tekinteten kívül hagytak. A főispán csaknem korlátlan hatalom, pedig annak képviselője a legkorlátoltabb tehetségű ember is lehet, ez lenne már azután az igazi ázsiai állapot, melyeket még Sennyey Pál is megszüntetni és nem megte-rementeni akart. Ezek után azt hiszi, hogy neki kötelessége alkotmányos uton mindent megtenni, hogy a javaslatból törvény ne legyen, a mit meg is fog tenni s a javaslatot meg általánosságban sem fogadja el.

A kerület képviselőjének beszédét eljenzéssel fogadták. Busbak Ádám, mint a függetlenségi párt elnöke, a párt nevében is üdvözölte a szónokot. Végül Török Zoltán polgármester felszólalása után elhatározták, hogy az államosítás ellen nyílt levél intézkedések az ország valamennyi választókertületéhez, s mellette feliratot intézzen a kerület egy a megye közönségéhez mint az országgyűléshez. Ezen intézkedésnek végrehajtása czéljából kilencztagu bizottság küldetett ki.

Háborus hírek.

A politikai láthatáron gyanus jelek kezdenek felmerülni, mely egy kitörni készülő háború lehetőségét mutatják. A vasut köréből a „B. H.” arról értesít, hogy az összes vasutak igazgatói a közös hadügyminisztériumtól engedélyt kaptak, melyben felhívattak, hogy hivatalnokaikat eskessék fel arra, hogy az esetleg kibocsátandó mozgósítási rendeletet a legszigorubb titokban tartassák.

vatainak mindegyike egy-egy darab beces korrajz. És még is ugyanaz a lap, melynek az első felében másfélszer előfizetője volt, a második felében annyira leszállt, hogy nem nyomtatott többé negyyszáz példányt. A magyar közönség kidobta a maga poétáit a hajóból.

Petőfi büszkeségét mind nem törte ez meg. Mit neki közönség, választók? Ő miszsiójában hitt. Várta a nagy katasztrófa, mely őt egyszerre a nemzet élére fogja emelni. S a hitének volt valami alapja. A politikai fordulatok oly gyorsan és oly váratlanul jöttek, egyik eseményt egy táposott a másik ki-gyófarára, hogy a mai nap nagyságainak soha sem volt igérve a holnap nap.

És Julia nem hogy csillapította volna, de még titelte a férjét:

„Varrd meg azt a zászlót feleségem.” De ne legyen haláladat a sorshoz!

Ha a márciusi napok diadalmamóráért elvesztettem azt a szeretetet, amely egy írónak nézve oly drága, a közönség szeretetét, nyertem helyette mást, mely azt dusan kárpótolta. A márciusi tizenötödiki nap legválságosabb órájában hozott össze a sors azzal a nővel, akivel leltem, életem összefortt.

Éppen pünkösöd vasárnapja volt; tartós eső után szép derült nap.

Estére zivatar lett. De nem az égből, hanem ideleln a városban. Egy olasz császári ezred fellázadt a magyar kormány ellen. Tisztjei bujtogatták föl. Megtagadták az engedelmességet a magyar hadügyminiszternek, aki őket másnap Verbász alá akarta küldeni a lázadó szerbek ellen.

Az olasz katonákban kivált méregy magyar önkéntes zászlóalj is. A Károly-kaszárnyában, csakhogy ennek nem volt fegyvere, a föllázadt olaszok és a magyarok között

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Április 8.

Petőfiről.

JOKAI MÓR felolvasása Szegeden

(Folytatás.)

Az a nagy, repkény befutotta sziklatömb ott a kerepesi temetőben, mely soha sincs koszoru nélkül, hirdeti, hogy „a szerelem tuléti az örömet”, s hogy „akik játszanak tudják a fájdalom, azok érezni is tudják.” Ez Cornelia férjének sírköve. Hát Petőfit ki koszoruzza meg?

Én bizonyára igaz jó lélekkel mondtam Petőfinak ez órában.

„Sziv dolgában tanácsot tőlem ne kérj, nekem so adj! Ha te rád a te napod állt: árnyékos, a barátság, szembe nem fordul soha!”

Petőfi visszament az Alföldre megint; de nem Corneliához. Csak boszu volt az, csak gyűlölet! S szeretők között a gyűlölet nem egyéb, mint megkövetülése a szerelemnek. — Ha már gyűlölünk is, akkor már nem tudunk felejtetni. Petőfi, mint Julia férje tért vissza a fővárosba.

Egy szállást fogadtunk s közös háztartást vittünk.

Ez is egyike a legnagyobb képtelenségnek, ami valaha poéták fejében megfogamzott. „Egy” szép fiatal nő, és „két” fiatal férfi egy közös lakásban, akik mindennap együtt reggeliznek, ebédelnek, vacsorálnak.

És hát hol van az a jogerőre emelkedett bírói ítélet, amelyben én ráim kimondatik, hogy nekem erőnyesnek kell lennem? És Julia, mondhatom, hogy nemcsak a

saját érenyét őrizte szigoruan, hanem még az enyémet is. Ha egyszer egy vacsoráról elmaradtam, másnap olyan keresztváltással állt fogott, hogy azt sem tudtam, a sok igazság közül, melyiket adjam elő védekezéskül.

Bizony papucs alatt voltunk mi mind a ketten, Sándor is, meg én is. S ugyan meg kellett gondolnom, hogy asztal fölött hogyan járjon el a szánk.

Egyszer odajött hozzánk Orlai Petrich Soma, a festő, Petőfinék közeli rokona, hajdani kenyeres pajtása, a legszelidebb fiu a világon, ártatlan kedély, eszményi, költői lélek, akinek még a hangja is oly füvölaserű, olyan melodramái jolt, hogy ha valaki behunytt szemmel hallgatta, azt hihette, — a hangról is, a tartalomról is, — hogy valami tizenhat éves kisasszony beszél.

Még egy pár írótarunk volt jelen; oszonnáztunk; Petőfiné vitte a háziasszonyi tisztet. Aközben fecsegtünk összevissza mindenféle badarságot, amiről mi azt hittük, hogy okos dolog.

Petőfi, mint a nagy inquisitor, ügyelt mindegyikünknek a szájára: nem csuszik-e ki rajta valami olyan szó, amiért „tűzet kell tenni a gyerekeknek a nyelvére?”

Egyszer csak a jó szelíd Orlain esik meg az a fátum, hogy kiszalad a száján az a népies szólam: „a fene tudja.”

Erre Petőfiné fölkerelkedik a pamlagra s elhagyja a társaságot.

Mi csak várunk Tán a piritott zsemlye után lát a konyhában? De a mi asszonyunk csak nem jött vissza. Utoljára maga Petőfi vállalkozott, hogy a feleségét fölkeresi.

Kis idő múlva visszajött; de csak egyedül.

— Látod, barátom, — mondá Orlainak. — Te vagy a hibás. Mert nem ügyelsz a kifejezésedre? Olyan szót ejtetél ki a feleségem előtt, ami annak lehetetlenné tette

Ezenkívül Európa világvárosaihoz hoz nyugtalanító híreket a táviró.

A P. Lloyd Berlinből a következő táviratot küldi: Itteni jól informált körökben az a nézet verődik felszínre, hogy a nemzetközi helyzet komolyan kezd alakulni.

Londonból azt jelenti, hogy a harmas szövetség megújítása befejeztetett tény. A szerződést azonban, mint a londoni lapok írják, nem teszik közzé, mert Olaszország meg akarja követelni, hogy a rá vonatkozó megállapodások szigorú titokban maradjanak.

A helyzetet ekképpen illusztráló jelentések mellett kiváló érdeklődést keltenek az Oroszország magatartásáról szóló távirati tudósítások.

Pétervárról a Pol. Corr. a következő felhatalos jelentést küldi: Az orosz kormány nem gondol arra, hogy Belesov meggyilkolása alkalmával ismét szünyegre hozza a bolgár kérdést. Ennek az volna az eredménye, hogy az Oroszországgal ebben a kérdésben ellenkező hatalmak azonnal közös ellenállást fejtene ki. Oroszország érdeke a bolgár kérdés gyors és végleges megoldása iránt egyáltalán nem oly nagy, hogy ezért komoly nemzetközi bonyodalmak veszedelmét idézze föl. Épp oly alaptalan az a hír is, mely szerint Oroszország bármely diplomáciai lépést tenne abból az alkalomból, hogy a bolgár fejedelemnek Kelet Rumélia fő kormányzójává történt kinevezésének határideje április 6-án lejárt. Oroszország megmarad addigi megtartása mellett és csak arra szorítkozik, hogy nem ismeri el Ferdinánd fejedelmet s mindazt, a mi ezzel összefügg.

E felhatalos spanyolfal titkait egy angol és egy német újság firtatja.

Nevezetesen a Köln. Ztg. Pétervárról ezt az értesítést kapja: A legfőbb sajtóhatóság a legszigorúbb rendeletben parancsolt rá a szerkesztőkre, hogy a katonai csapatmozgalmakról és fegyverkezésről egy szót se írjanak. A londoni Daily Telegraph pedig azt jelenti Pétervárról, hogy Oroszország külügyi politikája a nyugati határon emelt két sor vár, valamint a délnyugati határon történt tömeges csapatösszpontosítások és az új fegyver behozatala következtében új stádiumba lépett. Egyebek között tényleg biztosítva van az orosz protektorátus Abesszíniában.

Ha mindezek után még visszaemlékszünk a francia-orosz barátkozás minapi tüntető nyilvánulásaira, a legeszkényesebb között sem találhatjuk valami derültnek a nemzetközi helyzet képét.

A református konvent.

Budapest, ápril 7.

— Elő nap. —

A református gymnasium dísztermében ma d. e. nyílt meg a református konvent nagy ünnepélyességgel. A díszes nagyterem zöld asztalánál báró Vay Miklós koronőr, főrendiházi elnök és Kun Bertalan egyházi elnökön kívül Szász Károly, Papp Gábor, és Szász Domokos püspökök, Kiss Áron püspök-helyettes, Vályi János, Tisza Kálmán, br. Bánffy Dező főgondnokok, Szilágyi Dező miniszter, Kerkapoly Károly, Ballagi Mór, Beöthy Zsigmond, gróf Degenfeld József, György Endre, Mocsáry Lajos, Sükö Géz, Vighely Dező, Kolozsvári Sándor képviselők, Szilágyi Áron, Ritók Zsigmond, Szabó János, Vályi Lajos, Fejes István, Szeremley József, Sipos Pál, Kovács Albert, Kovács Ödön, Széll Kálmán s mások foglaltak helyet.

Az ülésről a következőkben tudósítunk: Kun Bertalan püspök, egyházi elnök rövid imát mond, melyben az ég áldását kéri a tanácskozáshoz és a konvent tagjaira.

Ezután br. Vay Miklós elnök megnyitja a konventet. Beszédében felelmi, hogy élete

verekedés támadt az olaszok bezárták a kapukat.

Az utcákon riadót vertek a nemzetőröknek. Én is nemzetőr voltam siettem haza a szuronyos puskáért. Petőfi otthon volt. Mikor tüllem meghallotta, hogy a katonaság fellázadt a nemzetőrséget dobolták össze azt mondta, hogy ő is velem jövök a szobájába fegyvereiért. Volt egy kétfős vadászpuskája meg egy tenyérnyi széles kardja, amit guillotinak hívtunk.

En hamarabb készen lettem a fegyverbeöltöztetéssel: mikor kiléptem a szobából a közös ebédlőbe, ott találtam Juliát.

Rémület kifejezése volt az arcán, meg a kezemet jég hideg reszkető kézzel s azt mondta:

— Az ég kérem önt, siessen! ne várja meg Sándort. Zárja be a lépcsőajtót s vigye el magával a kulcsot.

Csak egy kulcsunk volt a lépcsőhöz. Ezért az egy szóért örökké bécsültem Petőfiét.

Ez volt az igazi kép. Tehát erősebb a szerelem, mint a dicsőség.

„Amor” a him; „gloria” a nő. Amazé a teremő erő!

És sietve haladtam le a lépcsőn: annak a rácsajtóját bezártam s aztán ki a kapun.

Mire kiértem az utcára, már akkor Petőfi a felnyitott ablakban állt. Rám kiabált dühösen, hogy eresszem ki, nyissam ki az ajtót, s hogy rá sem hallgatam, szidott; németnek, pecsovianak, kamarillának nevezett; fenyegetett, hogy megöl: Szerencsére az utca görbült, én elosonhattam.

Hát bizony nem valami nagy dicsőségnek az osztályrésztől fosztottam őt meg ezután. A Károlykaszárnya ostromlását magam sem számítottam a babéram közé. Az olaszok s ilvöldöztek az olaszok, a nemzetőrök be-

nyolczvanadik évének utolsó napjait éli s tapasztalja, hogy a lefolyt év a ref. egyház életére is fontos eseményeket jelez, melyek azt mutatják, hogy milyen más idők élünk most, mint akkor, mikor ő működését egyházi téren megkezdte. — Ő részt vett az 1843—44. évi országgyűlés vallási kérdéseinek tárgyalásában s összehasonlítván azt az időt az elmúlt évvel, konstataálja, hogy milyen nagy a különbség a modor, a felfogást és szellemet illetően, melyek e két országgyűlés tárgyalásait jellemezték. Ismeretes, hogy legközelebb az elkeresztelések tárgyában kerültek fel a vallásügyi kérdések és a tárgyalások egész folyamata reá, mint öreg emberre azt a benyomást tette, hogy nagy a felvilágosodás hatalma és ereje; a szabad gondolkodás és lelkiismereti szabadság mindinkább terjed, tért foglal és követel hazai kulturánkban is.

Szász Károly püspök indítványozza, hogy a főgondnok és elnök beszédét egész terjedelmében a konvent jegyzőkönyvébe ig-tassák.

Kéri a mindenhatót, hogy a főgondnok életét és egészségét sokáig tartsa, hogy ép szívvel és lélekkel szentelhesse működését egyházának és sokáig vezérelje még az egyházat azzal az erővel, melylyel eddig tette. (Éljenzés.)

Ezután a tagokat igazolta a konvent s felolvasták gr. Tisza Lajos levelét aki a közigazgatási bizottságban való elfoglaltatása miatt a konvent gyűlésein nem jelenhetik meg da a bizottsági tárgyalásokon annál élénkebb részt kíván venni. A tárgysorozat megállapításán, kitűzik a közigazgatási, közjogi és iskolai, valamint pénzügyi bizottságok tanácskozáinak idejét.

Majd a jelentéseket és előterjesztéseket vették tárgyalás alá s azokat a konvent ne hány rövid felszólalás után tudomásul vette. Bemutatták a francia református egyház ötödik zsinatára szóló meghívót és az elnökségnek arra válaszát. A presbyteri rendszert követő egyházak szövetsége meghívja az egyetemes egyházat jövő évi nagygyűlésre s egyúttal átküldi a jelentést a szövetség működéséről. Az észak-amerikai Egyesült Államok presbyteri egyháza egy bizottságot küldött ki az egyes hitvallás előkészítése céljából. Ez a bizottság a magyarországi egyháznak is megküldötte felhívását.

Ezzel a mai gyűlés véget ért.

A magyar protestáns irodalmi társaság közgyűlése.

Bpest, ápril 7.

A magyar protestáns irodalmi társaság ma délután tartotta évi rendes közgyűlését Szász Károly ref. püspök elnöke alatt. A népes közgyűlés közönségének sorában ott láttuk a következőket: Kun Bertalan és Szász Domokos püspökök, gr. Tisza Lajos, Vályi János, Fabiny Teofil főgondnokok, Kolozsvári Sándor, Csiky Kálmán egyetemi tanárok, Kiss Áron, Lukács Ödön, Nagy László, Szeremley József, Szabó János, Bachát Dániel, Szász Gerő eszerek, b. Podmaniczky Géza, Szilassy Aladár, Hegedűs Sándor, Zsilinszky Mihály egyházgyűlési gondnokok; ott voltak továbbá: Beöthy Zsigmond, Lükö Géz, Fejes István, Perlaky Elek, György Endre, Mocsáry Lajos, Várossy Mihály, Szilágyi Áron, Mitrovics Gyula, Bernáth Elemér, Szóts Farkas, Petri Elek, Takács József, Tóth Samu stb.

Szász Károly elnök, megnyitván az ülést, sajnálattal jelenti be, hogy b. Vay Miklós, mint a társaság elnöke, gyöngékedése miatt akadályozva van a megjelenésben. Beszédében buzdítja a tagokat, hogy a társaság anyagi helyzete érdekében minden tőlük kitelhetőt megtegyenek. Az elnöki beszédet a közgyűlés zajos éljénzéssel fogadta.

lövöldöztek, anélkül, hogy valami nevezetes kárt tettek volna egymásban, míg végre másodszor is megérkezett a hadügyminiszter, Mécsáros Lászlár. (Az első kísérletnél lelétték a szárnységét.) Hozott magával Budáról granátoskat, meg egy ütő ágút. Az ágyukat a kaszányának szegzetét s fűszólitatát a lázadók, hogy térjenek engedelmességre, különben összeágyaztatja őket.

(Vége köv.)

Az a leány.

Angolból fordította: Amica

XV.

(Folytatás.)

(42)

— Csálódik; ő ezen az uton volt, mert én vele mentem vissza a házba. Miért ne lehetett volna kint a saját területén?

— Mert azt mondta nekem — De se baj az nem tartózik ide! És őn azt gondolja, hogy a másik Halling Dorka volt?

— Azt gondolom-e? válaszolja a pap. Én nem gondolom! Én határozottan állítom, mert világosan láttam az arcát; mert a mint látja lámpás van nálam, s véletlenül az arcára vetődött a fény. Jobban láttam őt mint a hogy most látom őnt. E találkozás nem tört volna fel előttem, és nem találtam volna benne semmi bajt, semmi megróvándót — miért találtam volna? de két ok volt reá. Az egyik az volt, hogy Barrable ur azt mondta neki — „Oh, most jut eszembe! jó lesz azt mondanod, hogy ma reggel a faluban vesztetted el a kis esemő kulcsot!” Nos, Ffolliott, mit mond ehhez?

— Semmit — én nem szóltam semmit. És aztán.

— És aztán, Barrable elakarta velem hitetni, hogy Stoknéval beszél a ki tisztogatni jár a házhoz.

Kenessey Béla, a társaság titkára olvasta föl ezután jelentését, a melyből fölemlítjük a következőket. A társaság rövid fönnállása mellett is szép eredményeket mutathat föl. Kiadott művei közül megemlítendő: Zsilinszky Mihály munkája linezi békekötésről, Szeremley Sámuelnek Szőnyi Benjáminról s a hőmező-vásárhelyekről írott dolgozata, továbbá a Károli-emlékkönyv Kenessey Béla szerkesztésében s ugyanattól a „Protestáns Szemle” négy füzet.

A társaság irodalmi működése körébe méltán sorolhatók ama vallás-erkölcsi felolvasások, a melyeket a bőjt folyamán a Deák-terti evangélikus iskolaépület dísztermében tartottak.

A társaság tagjainak száma ez idő szerint 1054, tehát a múlt évihez képest 130 főnyi szaporulat mutatkozik. A titkári jelentés végül hangsúlyozza, hogy a népies kiadványok megindítása mielőbb szükségessé fog válni. A társaság vagyona, ez idő szerint 40,880 frt 15 kr, s a vagyonszaporulat 1248 frt 95 kr. A jövő évi költségelőrányszat 6001 frt kiadást és 8336 frt bevételt tüntet föl.

A taggyűjtés szervezését illetően hosszabb vita támadt, melyben Hegedűs Sándor, Perlaky Elek és Fejes István vettek részt és Szász Károly püspök javaslatára az elnökséget bízták meg a taggyűjtő-bizottság szervezésével. Végül az elhunyt dr. Szabó Károly helyébe dr. Bartha Béla, eperjesi jogtanárt választották meg választmányi tagnak.

A szófiai gyilkosság.

Szöfiából írják: Határozott jelek forognak fönn arra nézve, hogy a gyilkosok Szerbián keresztül menekültek és ez idő szerint még Magyarországon vagy Galiciában tartózkodnak. A bolgár ügyvédök minden vonalon nyomozásokat folytatnak. A gyilkos neve a kormány előtt ismeretes.

A vizsgálat a bűnrészesek kinyomozásával foglalkozik Szöfiából és környékén.

A Belesov meggyilkolásánál használt revolver orosz gyártmány, mely a gyárból előtt 6 hónappal került ki. Hitrovo küldette Odesszából.

A négy merénylő közül kettő Konstantinápolyból érkezett hasonló revolverekkel, a másik kettő macedonai volt. A kormány ösmere a bűnhálózatot és biztos tudomása van arról, hogy az összeesküvésben a Szerbiában tartózkodó bolgár emigránsok is részesek voltak.

A „Berliner Tagblatt” levelezője meginterwiewolta Benderevet Pétervárról, Benderev kijelentette, hogy nincs semmi része Belesov meggyilkolásában.

A merénylet Sztabulovnak szolt, és boszu műve volt Danicza miatt. Azt hiszik, hogy még sok boszulója fog akadni. A legközebbi jövőben Bulgárián sorsában fordulat várható, mert immár Olaszország kezd kiválni a hármasszövetségből, Németország pedig várakozó álláspontot foglal el.

Az államosítás s az orsz. gazdasági egyesület.

Említtük már, hogy az országos gazdasági egyesület közgazdasági szakosztálya Budapestén a tagok nagy részvétele mellett tárgyalta a képviselőházhoz felterjesztendő kérvényt a közigazgatási javaslat ügyében. A gyűlés lefolyásáról, most még Bpestről a következőket írják:

Az elnöki megnyitót után Baross Károly egyetemi titkár terjesztette elő a memorandum részletes tervét. Az emlékirat hivatkozott arra a mellőzésre, melyben eddig mezőgazdasági

ügyeink a kormány és a törvényhozás részéről részestültek.

Nagy vitát idézett elő a memorandumnak azon része, mely a gazdasági egyesületeknek szerves kapcsolatba hozatalát indítványozza az állami közigazgatással.

Az egyet egyben azt kívánja, hogy az egyes megyékben létező gazdasági egyesületek, melyek a mezőgazdasági érdekeknek egyedül és leghehivatottabb képviselői, kiküldötteik által tényleg befolyassanak a megyei közigazgatásnak abba a részébe, mely a gazdasági ügyeket intézi.

E kérdéshez hozzájárultak gr. Dessewffy Aurél, gróf Apponyi Albert, a ki — bár a maga részéről teljesen jogosnak és méltányosnak véli az egyesületnek azt az óhaját, nem tartja kivethetőnek, hogy a vidéki gazdasági egyesületek, mint társadalmi alakulások, a megyei közigazgatási bizottságba közvetlenül küldhessék ki képviselőiket.

Ellénk vitára adott alkalmat a mezőgazdasági felügyelői állások szervezése, melyet a közigazgatásról szóló törvényjavaslat minden megyében tervez. A kérdéshez szintén igen sokan szoltak s különösen a gazdasági felügyelői hatáskörét illetően. Itt a szakosztály Kvassay Jenő javaslatát fogadta el, a mely szerint, míg a gazdasági felügyelőknak a megyei gazdasági életben a lehető széles körű befolyás biztosításának, és ellenőrzése alá bocsátásának mindazokat az állami szaktereket, földmívelési iskolákat, melyek nem állanak az egyes miniszteriumok közvetlen ellenőrzése alatt, addig megmaradna a megyei életben véleményadó és ellenőrző közeg.

Mivel azonban fontos feladatának betöltése társadalmi tekintélyt is követel, a szakosztály egyhangu határozata szerint kérelmezni fogja a képviselőháznál, hogy a gazdasági felügyelő, a kir. tanfelügyelő, erdőfelügyelő, pénzügyigazgatók stb., — külön ugyan meg nem jelölt, de a törvényjavaslat több pontjában szakfőnökökkel nevezett hivatalnokokkal egyenlő rangban szerveztessenek és kinevezéstük ne a földmívelési miniszter, hanem ennek javaslatára a király eszközölje.

Hosszabb diskusszióra adott alkalmat a gazdasági felügyelők kvalifikációjának kérdése. E kérdéshez hozzászóltak: Szeniczey Ödön, gróf Dessewffy Aurél, gróf Károlyi Sándor, Tavassz Antal és többek, míg végre gróf Apponyi Albert zárbeszéde után a szakosztály tekintettel arra, hogy a gazdasági felügyelőknél, hogy hivatásuknak megfelelőesenek, elsősorban is gazdasági kvalifikációra van szükségük, a jogi kvalifikáció pedig működésükben nagyon alárendelt szerepet fogna ugyanis játszani, az egyesület kérelmezni fogja a képviselőháztól, hogy gazdasági felügyelőknél csakis a magyar-óvári gazd. akadémián végbizonyítványt nyert, kellő gyakorlati tapasztalattal és rendelkező egyének legyenek alkalmazhatók.

A gazdasági egyesület e kérelmének indokolásul különösen hangsúlyozni fogja azt, hogy a törvény életén, mint első, amely a magyar törvényhozásban a gazdasági kvalifikációt is valamely előkelőbb állásra megköveteli, az egész ország gazdasági szakértelmének fejlesztésére előnyösen fog közrehatni és földirtokosainkat is készítené fogja arra, hogy fiaik által a gazdasági akadémiát sürdűben látogattassák. Elkéintve különben ezen felőbb, az egész nemzetre kiható szempontból, magától a gazdasági felügyelői állás szervezésétől is údvös hatást csak amaz esetben vél az egyesület remélhetők.

Átmeneti intézkedésként azonban kérelmezni fogja az egyesület, hogy a meddig a gazdasági akadémiá némi, a felterjesztésben röviden felsorolt irányokban újjászerveztetni fog, egyéb gazdasági tanintézetek középiskolai érettségi bizonyítvánnyal végzett hallgatói is legyenek gazdasági felügyelői alkalmazhatók és ugyancsak kinevezhetők legyenek

Bryan oly sápadt és oly csigázottnak látszik, hogy miután Stebbing a lámpát felhuzta és a tüzet a Bryan dolgozó szobájában megigazította — mert az ifjú egyenesen oda ment — azt bátorodott tőle kérdezni:

— Sir Bryan, parancsolja, hogy hozzak valamit? Olyan rossz színbem van!

— Köszönöm Stebbing, nem kérek semmit — válaszolja Bryan. De amint a leány távozni akar a szobából — azt kérdezi tőle:

— Hol van a Halling Dorka — az anyámmal?

Modora oly szigorú, hogy Stebbing zarvarba jön s elpirul midőn azt válaszolja:

— Ő nincsen ottan.

— Hol van? — kérdi az ifjú reá szegve a szemét, mi Stebbinget még nagyobb zavarba hozza.

— Nem tudom uram.

— Legyen olyan jó és keresse meg. Stebbing távozik reszkette, — mint a nyárfa level, a hogy ő mondá; azonban néhány perc múlva visszatér azt jelentve, hogy:

— Sir Bryan, Halling kisasszony még nem jött haza.

— Az anyám engedelmevel ment el? — kérdi Sir Bryan éles hangon.

— Igen Sir.

— Midőn anyám megengedi, hogy ki-menjenek a házól, meg van határozva az órája, hogy mikor legyenek ither?

— Kélcen órára haza szoktunk jönni; de Halling kisasszonynak a dolga nem olyan mint a mienk — válaszolja a loyális Stebbing.

— Szeretném tudni, hogy mennyiben különbözik? Halling kisasszony is olyan fiatal leány mint maga — mondja Sir Bryan keserűen.

egyek megyék kiválóbb gazdái, a kik e téren egy helyi ismereteik, mint gyakorlati tapasztalatukkal az ügyet szolgálai hivatottak lesznek. A képviselőház elé terjesztendő kérvény utolsó pontja a gazdasági akadémia újjászervezését fogja kérelmezni.

Népgyűlés az önkormányzat érdekében.

Csik Szereda 1891 ápril 5.

Csikmegye független emberei a mai napra hívták össze pártkülönbség nélkül az önkormányzat híveit, s tényleg a független emberek és a községek küldöttei oly szép számmal gyűlekeztek össze, hogy a megye régen láttott valamely ifjú mellett ilyen lékeseledést. A megyei tisztviselők részéről legfeljebb két három ember volt jelen s azok is csupán mint egyszerű kíváncsi hallgatók.

A nép már délután 3 órakor megtöltötte a „Csillag” vendéglő óriási nagy termét s Molnár József képviselő ajánlatára az ülés elnökül Csödő István urat, jegyzőjéül pedig Csiky István urat választotta meg.

Az ülést az elnök Csödő István nyitotta meg, ki egy tapraszt és nagy tüzzel elmondott beszédben lelkesítette fel a közönséget, kifejtve, hogy miért szükséges a népnek küdeni a közigazgatási államosítás ellen. Ezután Molnár József képviselő állott fel és kimerítően fejtegette az állami közigazgatásról szóló törvényjavaslat hátrányait. Kiemelte, hogy e törvényjavaslat nemcsak a magyar megyei intézményt teszi tönkre, hanem a magyar politikai szellemet és a magyar alkotmányos érzést is és még sem javítja semmi tekintetben, sőt pártatlanná sem teszi az ország közigazgatását. A népgyűlés általános helyeslése közt mutatta ki a választási rendszer előnyeit szemben a kinevezési rendszerrel és állításait gyakorlati példákkal illusztrálta. — Majd áttért arra, hogy a törvényjavaslat a megyéknek önkormányzati hatáskörét mennyire megcsorbította és hogy a mi joga maradt, az is nagyrészen illusorius. Hosszabban ismertette a főispán hatáskörét és önkényre vezethető hatalmát, majd megbírálta a tisztviselők jogkörét is, és előadása fonálán bebizonyította, hogy e törvényjavaslatat kivessz majd minden hatalmat, minden rendelkezési jogot a megye és lakosság kezéből s szétosztja azokat a főispán, alispán, szolgabíró és más hivatalnokok között. Elés határovnalat állít fel a kormányzó tisztviselők és a kormányzótt nép között. A kettőnek egymáshoz nem lesz más viszonya, mint hogy az egyik parancsol, a másik pedig alázattal engedelmeskedik, s legfeljebb panaszkozhatik, minden biztosítás nélkül a tekintetben, hogy meghallgatják. Nézete szerint ezen törvényjavaslatnak tagadhatatlannul az lesz a következménye, hogy a nemzetet elszakítja az alkotmányos és szabad gondolkozástól és csak egy kis résznek, a nagy uraknak, kikből főispánok lehetnek, kedvez. Oda intett, hogy ne vezessen félre benntüket az, hogy most ugys magyarok kormányoznak, mert ahon, hogy Magyarország képe megváltozzék, nem kell egyebb, mint hogy a belügyminiszter elcsapja a főispánokat és újakat nevezzen ki és ezek akkor, ha a törvényjavaslatból törvény lesz, hatalmuknál fogva keresztül tudják vinni, hogy Magyarországon is ugy lesz, mint Ausztriában.

Abban a pillanatban pedig, midőn a magyar országgyűlésen is ugy, mint Ausztriában, az egyik nemzetiségi képviselőket ki lehet majd játszani a másik ellen és mind egyikek a magyar ellen, megszünt Magyarországot is magyar állam lenni. Epen ezért indítványozza, hogy a népgyűlés intézzen egy kérvényt a képviselőházhoz, melyben melőlőni kérje az állami közigazgatásról beterveztett törvényjavaslatot.

De a Stebbing hangja finomnak megszokva ahon, hogy a fűlel finomnak árnyalatait megkülönböztessék. — Kevés szünet után azt mondja az ifjú:

— Jól van Stebbing — köszönöm.

Stebbing, a kilinosen tartva kezét habozik.

— Sir Bryan, én azt gondolom, hogy Halling kisasszony épen most jött haza. A hátolsó ajtó nyílását hallottam.

Mind a ketten hallgatóztak. Ha Dorka jött haza, nagyon lassan kellett bejönnie.

— Stebbing, lesz szives megmondani neki, hogy mielőtt anyámhoz felmenne — jöjjön be ide? — mondja Bryan.

Egy örökévalóságának tetszik előtte mig Dorka belép, s a sebes járástól kihervülve és lihegve megáll előtte, esőköpenyegje a karján csüng, az egyik kis fehér kezét a keblére szorítja, mint ha áruló hullámlzását meg akarná állítani. — Oly szép volt.

— Dorka, maga későn jött haza — mondja az ifjú hidegen.

— Igen Sir Bryan, elkéstem.

A leány orcája ég. Midőn Stebbing sajnálkozó arczczal azt mondja neki, hogy — „Sir Bryan beszélni akar magával” — rögtön tudta, hogy nincs minden rendén; de ezt a fogadtatást nem várta.

Bryan előtte áll és reá néz, az utolsó két órának az eseményei vonulnak át agyán — és azok a rendszeres de ügyetlen hazugságok.

Csuda-e ha nem teszi azt a mit egész szívvel óhajtaná tenni — hogy nem kapja a keblére — hogy féltékenységet, kétségbeesést, örült granuját, s azokat a gyűlölmeket, melyeken keresztül ment el nem zokogja előtte, szenvedélyesen esedelve, hogy kizkó kételyeit oszlassa el, és bocsássa meg azokat, neki?

(Folytatás köv.)

A népgyűlés lelkesült éljenzéssel fejezte ki, hogy mindenben hozzájárul a csikszereidai képviselő fejtegetéseinek és elfogadja indítványát. Majd meg Csiky István fiatal tehetőség szövege fel és nagy hatással fejtette a közgazdasági államotásáról szóló törvényjavaslatnak a magyar alkotmányos elvekkel és a helyes magyar politikával ellenkező intézkedéseit a végül közjogi szempontból bírálta annak arányait.

Ezután dr. Betegh Antal mondott még egy gyűjtő halálán beszédet, kiemelve különösen a törvényjavaslatnak ama megbélyegző jellegét, hogy nem bízik a kormány a nép értekezésében és éppen ezért veszi el a tisztviselők választási jogát is.

Mintán még Csödő István felolvasta a képviselőházhoz intézendő kérvényt, mely elfogadott, annak a képviselőházhoz leendő beérkezéseire Molnár József képviselő kérését fel, a népgyűlés a nevezett képviselő életében között szétosztott.

r. 1

Patti-láz.

Budapestben ez a legújabb és legdivatósabb betegség. Mindenki Pattival van tele. Utczán, kávéházban, szalonban, színházban, hivatalokban és redaktórokban csak Patti-ról foly a beszéd. A hírlapírók őrtületes interviuversenyt fejtenek ki. Ellesik a művésznőnek minden mozdulatát. A művésznő, mikor beázkozik, hogy egy kisse társalogjon saját külön muzsájával, még akkor sincs biztonságban a felől, hogy vajon nem lesködnek-e utána interviuolók szemek. És rendesen bizonyosra vehető, hogy valahol titkos ajtón hallgatóznak, vagy titkos fülkében fegyelmezett szemek lesik el mozdulatait.

Egészen bizonyos, hogy Patti Adél művészetéről most már kevesebbet írnak, mint aprólékos szokásairól, életrendjéről, a szeméről, a természetéről, a hajáról, a pupusáról, ruhájáról stb. stb. Ez minden élelmes újságnak benne van a szótárában.

Tudják, hogy Patti mit eszik és mennyit eszik. Ennélfogva a világ azt is tudja, hogy Patti azon napon, a melyiken hangversenyt ad, reggel csak egy csésze tejes kávé és 4 darab hig tojást fogyaszt el.

(Más embernél ez mindennap számotvető reggeli volna.)

Tudják, hogy Patti hogy tipeg és az őt kísérő termetes madame hogy topog. Tudják, hogy Patti, hogy mosolyog és miképen mutatja fogait s a fogaknak és a foghasnak milyen a színe. Tudják, hogy hogyan fekszik, hogyan alszik, hogyan ébred és minő álmodat lát. Mondják a művésznő legtitkosabb vágyait, feltárják sejtéseit és beszélgetik soha nem mondott és hallott dolgokról. Felkeresik lakását, a hangversenyteremben, az utcán a kocsiában és kupéban. Megirratik, hogy a művésznő minő állatszeret használna, mely a kedvence virága és mit tart mind a világi hiúságokról; lerajzoltatják, hogy miképen tipeg a tapsoló publikum hívására sok kérelem után és hiven festetik azon momentum, midőn a művésznő a vonat dűbörgése álomba ringatja, ha kifárad az interviuok zápora alatt.

A fantázia csodás teremő erejével színezik ki szemeinek villámait, tekintetének deris mivoltját, ajkainak finom meztését, szemöldökének ívezetét, termetének hajlékonyságát és mindazon bűvölő eszközöket, melyekkel Patti szédítgeti a halandó emberi lényeket, kik a porban csuszva veszik körül a diva trónussát.

Vannak olyanok is, a kiket nem szédít el azon magasság, hová Pattit az emberi csodálat emelte. Ezek a dicső hynuszokba ismeretlen akkordokat vegytenek.

Mondják, hogy Patti most is gyönyörű, de az idő kiméletlen keze néhány barázdát húzott a hódító arcvonásokra; mondják hogy szemei most is ragyognak, de nem szórják már nagyon a gyűjtő szikrákat; mondják, hogy hangja most is elragadó, de friss zománca megkopott és vesztett már üdösségéből. Mondják, hogy a közeledő fál száz esztendő, mérsékelt vénülést hintetett el a búhaj összességén. Mondják, hogy valamit vesztett rnyagosságából, fiatalos hevéből és pincsi kutját hord az ölében, a mi dánaknál a vénség characterisztikus vonása.

Mindez azonban olyan dolog, a mit senki sem kerülhet el, ha még olyan félisten is, — azóta, mióta az Olympust nem az istenek, hanem turisták mászkálják.

Hanem azért Patti csak Patti. Ma is lázba hozza az embereket, a kik vetélkedve keresik fel a divát és csoportosan lesik, hogy meglássák a halandót.

És ha megkérdesz, egy halandót, hogy látta-e az isteni divát? ha soha se látta is, — boldogan sohajtja: Hogyne!

T. P.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, április 8.

— **Szabósegédek sztrájkja.** A szocial-demokratikus irányzat erősen lábra kapott a kolozsvári szabósegédek között is. A jelszó persze az, hogy „keveset dolgozni, sokat henyélni és „meltányos“ (?) munkabért kapni.“ E jelszéhoz híven a kolozsvári szabósegédek — mint azt már lapunk megelőző számában felemlítettük — sztrájk-szöveget zett szervezkedtek s kijelentették a mestereknek, hogy ha követeléseiket nem teljesítik — tovább nem dolgoznak. Az érdekelt szabómesterek tegnapelőtt és tegnap este gyűlést tartva megbeszéltek a teendőket a segédek szorgalmát illetőleg, s arra a helyes és egyértelmű megállapodásra jutottak, hogy az eddigi gyakorlattól semmi szín alatt el nem térnek, s ha a segédek nem akarnak dolgozni az eddigi feltételek mellett, hát gondoskodnak más munkásokról. A segédek egy része úgy látszik hajlandó az eddigi feltételek szerint tovább is dolgozni, míg a kisebbség tovább sztrájkol. Ugyancsak a szabó mesterek egyértelműleg megállapodtak abban is, hogy a mozgalom élén álló négy főkolompóst munkába többé nem fogadják fel, s azoknak ők maguk mondják fel a munkabéris szerződést. A mennyire mi ismerjük a helyzetet annyit látunk, hogy a szabó segédek aránylag méltányosan vannak fizetve, s ép ezért az általuk inscenizozott strájkot határozottan elítéljük.

— **Utánzás.** Az aradi Kölcsey-egylet a kolozsvári március 15-iki állandó bizottság ama tervét, hogy a szabadságharcokorabeli ereklyékből muzeumot létesít, megszerette s a vasárnap tartott gyűlésén kimondotta, hogy felhívást ad közre ereklyék adományozása iránt abból a célból, hogy a begyűlt tárgyakból muzeumot alakítsanak. E határozatot közzétette a budapesti lapok mai számában. A Kölcsey egylet figyelmét felhívjuk arra, hogy a kolozsvári bizottság már régóta gyűjti az ereklyéket a tervezet szabadságharc korabeli muzeumhoz, felhívásait erre nézve hivatalosan is kiadta még akkor, a mikor a kölcsey egylet még nem is gondolt muzeum létesítésére. Nem találjuk tehát célszerűnek dolognak, ha két egylet egymás működésének meggyengítésére működik akkor, a midőn még elég paragon heverő kérdés van, a melyek felkarolásával a Kölcsey egylet sikeres munkát teljesíthet a szabadságharc emlékének kegyeltes fenntartása érdekében.

— **Színház.** Tegnap este páratlan bérletben Figaró házassága, vagy egy napi bolondság című, Beaumarchais vigjátékát adták a színházban. Dacára annak, hogy kedvezményes jegyek nem voltak érvényesek, a közönség megtöltötte a színházat, a mit egyenesen a Megyeri iránti szeretetnek és rokonszenvenek lehet tulajdonítani, kinek az este jutalomjátéka volt. Megyerit a színpadra léptekor szűnni nem akaró tapsal és éljenzéssel fogadták a közönség, a zenekarból koszorut és többféle ajándékokat nyújtottak fel neki. Ezekre az óvációkra, a közönség rokonszenvére rá is szolgált Megyeri, mert szorgalmas, tehetséges színész, a kinek alakítása nem a külső fogások majmolásában áll, hanem a ki behatol a szerepbe s a művészettel nyeri meg a közönség szeretetét. A darabban Figarót, a kastély felügyelőjét s a gróf komorokát játsza sok dicsőséggel s a szerep mind részleteiben teljes sikerrel. Almaviva grófot Ivánfi Jenő Rozina grófnét Hunyadi Margit, Figaró jegyesét Deli Emma, Cherubint Szeremi Gizella, a kertész Szathmári, az orvos Szentgyörgyi, a békebíró Fóris István adták. Az u többi tulhajtott dadogása több volt az elégnél. Vidéki színpadokon talán megjárja az ilyen külsőségekkel a hatás vadászát, a kolozsvári színpadon azonban ezt kerülni kell. A főbb szereplők egy része sikerrel oldotta meg feladatát, a másik részét azonban némiképp feszélyezte a szerep nem tudás.

— **Tolnay Akos.** Vénus képe még csak péntekig lesz látható a vigadóban. A kik még nem látták e gyönyörű festményt, siessenek azt megtekinteni, mert különben 1 nem mindennapi élvezettől esnek el.

— **Majális.** A kolozsvári középiskolai tanárjelöltek segély-egyesületék pénzára javára a A lövölde helyiségében majális rendeznek. A rendező bizottság már megalakult, s Székely Ödön főgym. gyakorló tanár elnöklete mellett egész odaadással fáradozik, hogy anyagi és szellemi sikert biztosíthasson magának. Ugy halljuk protektorokat is kérnek föl. Falb ur meg van már nyerve.

— **Dr. Nyiredi Géza** a kolozsvári egyetem vegyészeti tanársegédjét a közoktatási miniszter a magyar óvári gazdasági akadémia vegytani tanszéke mellé segéd tanárra nevezte ki.

— **Az erdélyrészi Mária Dorothea** Egyesület f. é. április hó 11-én d. n. 5 óra körül tartja rendes havi gyűlést De Gerando Antonina kör elnök belső farkas-utczai lakásában, hova ugy a kör tagok, valamint az egyesület iránt érdeklődők tisztelettel meg-

hivatnak. Felkéretnek egyúttal a t. kör tagok, hogy Kolozsvárt megejtett eddigi gyűléstük eredményéről ez alkalommal sziveskedjenek jelentést tenni. Kolozsvárt 1891. április hó 6-án. Kenl Sarolta egyesületi titkár.

— **Az erdélyi gazdasági egylet** igazgató választmánya 1891-ik évi április hó 11-én délután 4 órakor ülést tart az egyleti irodában (belkőzűr utca 11. sz. emelet).

— **A Pannónia** szállodának bontják a belmagyar utcai oldalát, hogy új átalakításban részeltessék ezt a vendéglőt, melynek a mult évben már annyira letűnt a csillaga, hogy a jóhiszeműleg oda beszállt utazó nyomomban kihurcolkodni volt kénytelen a silány berendezés, rondaság miatt, mondják most tervszerűleg fogják átalakítani és korszerűtlen berendezni, a mi szükséges is, mert a főter legkényzbe eső pontján olyan szálloda kell legyen, a mely a kör igényeinek minden tekintetben megfelel.

— **A siketnémák intézetének** szelvényes gyűjtés gyanánt Kádbó Kálmán világios főszolgabíró 25 frt 90 kr. Udvardi Zsigmond báthi főszolgabíró 2 frt. Ferenczi Elek balmaz-újvárosi járási főszolgabíró Debreczenből 2 frt 60 kr. Dörr Albert szász-sebesi főszolgabíró 10 frt, Göczy Gyula szepesi főszolgabíró 26 frt 72 kr. adományait küldött. Az intézet felügyelő bizottsága a nemes szívű adakozóknak halás köszönetét nyilváníti.

— **Tapló készítmények.** Hogy milyen szép és izletes dísz tárgyakat lehet taplóból előállítani, azt több ízben volt alkalmunk látni mind a budapesti, mind a vidéki kiállításokon. Erdély rengetegeiben tömérdek mennyiségű tapló nő a fákon évenként skorhad és pu ztúl el felhasználatlanul. A tapló felhasználásán és ipari cikkékké való feldolgozásán nagyban fáradozik most a korondi postamester. A marostorda-megyei nagyobb erdő birtokosoktól engedélyt kért, a nyári időszakban tapló szerzésre és gyűjtésre. Örülünk hogy ezzel is egy új iparág honosul meg a munkás népek lakta székelő földön.

— **Sajthiba.** A polgári daleyet március havi dalestélyén felülfizettek névsorból melyet tegnapi lapunkban közöltünk tévedésből Vincze István 3 frt. felülfizetése kimaradt.

— **Hogyan alusznak az asszonyok?** Minden tekintetben rendkívül érdekes kérdés ez. de — sajnos — ezúttal csak orvosi szempontból vizsgálhatjuk meg. Egy orosz orvos tett tanulmányokat (a kópé!) e kérdés megvilágítására s tapasztalatait most megismerteti a világgal. Szerinte az asszonyok több álásra van szükségére, mint a férfinek. Az asszony rendszerint nem alszik olyan mélyen, mint a férfi, a minak az idegebb volta adja meg a magyarázatát. Ez az éber álom persze nagyon kellemetlen az asszonyokra nézve, a legkisebb zörejt is felriasztja őket szenderegősköb, de még kellemetlenebb a — férjekre ha a „kimaradási engedély“-t a felsőbb hatalmak tilalma ellenére áthágták. Az alvó asszony rendszerint álmodik, még pedig nagyon élénk az álma s gy nem feleli el reggelre, mint a férfi, ha álmodik. A sokat álmodó asszonyok, ha csak tehetik, egy jó félórával többet alusznak, mint azok, kiknek nincsenek álmaik. Az álom ugyanis fátaszó. Régi tapasztalás, hogy azok, kiknek egészséges, nyugodt az álmod, reggelint megerősödve kelnek fel az ágyból.

— **Erdélyiek a közoktatási tanácsban.** A közoktatásiügyi miniszter most szervezte ujja az országos közoktatási tanácsot és pedig harminczhat tagból. A tanács tagjai között következők erdélyi férfiakat találjuk. Dr. Szász Károly ev. ref. püspököt, dr. Erdődy Bélát, a Ferencz József nevelő intézet kormányzóját, Berecz Antalt a bpesti felsőbb leányiskola igazgatóját, Gyertyánffy Istvánt a bpesti állami tanítóképző igazgatóját és Szathmáry György miniszteri oszt. tanácsost.

— **Válasz a román memorandumra.** A román memorandum adandó válasz tárgyában a kiküldött szervező bizottság hétfőn az egyetemi olvasóköriben ülést tartott s elhatározta, hogy e hó 16-ára nagyobb ifjúsági gyűlést hív össze, melyen csak oly egyetemi hallgatók vehetnek most részt, akik a mozgalomhoz való csatlakozásokat előzetesen bejelentették. Ez ifjúsági gyűlés elé egy rezolucziót terjesztettek elfogadás céljából s ebben minden félreértés kikerülése végett különösen hangsúlyozva lesz, hogy az ifjúság mozgalmá nem a Magyarországon lakó oláh nemzetiségű polgártársak ellen, hanem a bukaresti egyetemi ifjúság ellen irányul.

— **Vádaskodó képviselő.** Hekkelkel ezelőtt Tarnóczy Gusztáv orsz. képviselő család miatt tett följelentést br. Podmaniczky Lászlóné és Podmaniczky Aranka ellen. A bűnvádat azonban ugy a törvényszék, mint a felsőbb bíróság megszüntették s most a két báróné hamis vád miatt panaszkolta be Tarnóczy Gusztáv képviselőt. Most a kir. ügyész egyben azt indítványozta, hogy kérjék a képviselőháztól Tarnóczy mentelmi jogának felfüggesztését, hogy aztán ellene hamis vád miatt az eljárás megindítható legyen.

— **Románia védekeznek.** Egy nemrégben Romániában járt magyar ember azt írja, hogy Bukarestben nagy készülődések folynak a város megerősítése érdekében. Így többek közt Bukarestet hatalmas kőfallal veszik körül, melyen már két év óta dolgoznak s melyet a legnagyobb sietéssel igyekeznek elkészíteni. E végből Magyarországból számos közművest vittek ki, különösen Szegedről és Hódmezővásárhelyről. Továbbá a bukaresti közvélemény nagyon el van keseredve

az orosz erőszakos beavatkozások miatt s állítólag maga a király nagyon éles hangon nyilatkozott az orosz eljárásról általában.

— **Ök tehát haragszanak az oroszra s mégis megvárják, sőt dícsérik vele, hogy egy szomszéd nagy hatalmasság — hazánk — ellen a saját fiaik, ivadékaik a legaljasab ragalmakkal telt könyveket s cikkeket terjesztzenek szét ország-világnak.**

— **Pusztavár.** Zólyom városától egy órányira pár évvel ezelőtt egy régi pogány vár nyomaira bukkantak, melyet Pusztavárnak neveztek el. A mult ősszel Czobor Béla dr. is megnézte s igen érdekes történelmi emlékeket mondotta Zólyomban tartott felolvasása alkalmával. Azóta, mint levelezőnk írja, a zólyomiak rendszeres ásatásokat végeznek a helyütt. Buzgóságukat e napokban meglepő siker koronázta. Az eltemetett régi várnak egy hat méter magasságú főtornyát fedezték fel, melynek a fele már ki is van ásva. Az ásatást nagy buzgalommal folytatják.

— **Drágul az őszi rozs.** Mint Budapestről írják, nagy kivételkedv nyilvánul a spekuláció részéről az őszi rozs iránt, mert a rozsvetések állásáról a lehető legrosszabb hírek érkeznek. Pedig, mint általánosan ismeretes, piacunk e cikket nem szokta figyelembe részesíteni. Tegnap nagyobb tételekben adatott el 7.34 forinton.

— **Ritka egy eset** fordult elő tegnapelőtt este a bpesti ferenczvárosi pályaudvarban. Valami szegény vasuti munkás egy 295.000 forint tartalmazó csomagot talált. A szegény munkás bár tudta, hogy mi van a csomagban, szó nélkül bevitte az állomásfőnökhöz, kitől ma a gazdája át is vette a csomagot. Milyen könnyű lett volna a szegény munkásnak megugrania.

— **Zavargó választók.** Csunya bíró-választás volt e hónap 4-én Rózsahegyen. A kisebbségben maradt választók erőszakkal akarták elérni, a mit szavazatukkal nem tudták és megostromolni készülettek a városbázát. Még a csendőrséget is megtámadták és csak Matyasovszky Gyula főszolgabíró erőlyes föllépésének köszönhető, hogy öngyök, árvaik nem siratják ezt a szomorú féltelenkedést. A helyszíntre érkezett honvédség teljesen helyszállította a nyugalmat. A főszolgabíró ez esetről a főispánnak jelentést tett.

— **Borzalmas gyilkosság.** A miskolci uton haladók rémes látványa bukkantak. Egy leányt találtak ott levágtott fővel. Kiderült, hogy az áldozat neve Kovács Julianna. A leány tizenhét éves volt csodaszép teremtés. A gyilkosság vádjá Semár János vasgyári munkást terheli. A borzalmas tett indoka szerelmi bosszu. A leányt azért gyilkolta meg a barbár kegyetlenségű ember, mert szerelmét nem viszonozta. A vizsgálat folyik.

— **Olcsóbb személyszállítási tarifák** Meg csak másfél éve, hogy Magyarországon életbe lépett a zónatarifa s már is azzal a tervvel foglalkozik a magyar államvasutak igazgatósága hogy a személyszállítási tarifákat új reform alá vesse. Az államvasutak igazgatósága a terv előkészítésében már jó előre haladt és a reform oda irányul hogy az addigigkel még olcsóbb személyszállítási tarifák léptessenek életbe.

— **Az oroszán karmai között.** Megrázó eszt történt Grenobeleban. A Gan dolfó-féle vásári állatseregletben ugyanis tegnap mutatta be magát először nyilvánosan a 19 éves Gandolfo Rozita mint állatszelidítő. A szép leány első fellépése azonban gyászos véget ért. Alig hangzottak ugyanis el a közönség első tapsai, midőn a nőstény oroszán bele vágta karmait a szerencsétlen hajadon torkába. A kétségbeesett mentési kísérletek hiábavalóknak bizonyultak mert a szép Rozita életével fizette meg dicsőségének első mámorát.

— **Örült bíró.** Angol jogászskörökben rendkívüli föltűnést kelt azon hír, hogy Stephens bíró ki, kiváló tekintélynek tartottak elmebeteget. Stephens a szenzációs Maybrick-féle mérgezési perben is elnökölt s ugy mondják, hogy az ezen perben hozott ítéletet, mely szerint a vádolt nő élethosszáig tartó fegyházra ítéltetett, valamint összes, legutóbb hozott ítéletei is meg fognak semmisíteni.

— **A tengerbe ugrott.** Abbaziából sürgönyzik, hogy vasárnap Volosca mellett egy Perisusi Viktória nevű fiatal leány a tengerbe ugrott és halálát lelte. Az eset a fűdővendégek közt nagy izgatottságot keltett, mert eleinte azt hitték, hogy ismét csónakázás alkalmával történt a szerencsétlenség. Az életunt leány tegnap délután nagy órákor távozott nagybátyja házából és azt mondta, hogy sétálni megy. Hogy miért lett öngyilkossá, nem tudni; állítólag levelet irt nagybátyjához, ki törvényszéki irodatiszt. A szerencsétlen leány egyik nővére szintén öngyilkosságot követett el; Görz mellett az Iszónba vetette magát.

— **Narkózis a gyógyászatban.** A berlini sebészek kongresszusán Gurli tanár Berlinből érdekes statisztikai adatokkal mutatta ki, miként használták mult évben a chloroformot. A különböző nemzetek u. m. a német, osztrák, orosz, svéd, hollandi és belga nemzetekről kiténik, hogy egészben 24.625 narkózis eset fordult elő. Ebből 22.600 narkotizálás végeztek chloroformmal. Egy esetben nem állott be a fulladás. Hatan haltak meg a narkotizálás következtében, tehát 3776 chloroformnarkózisra egy haláleset esik. Aetherrel 477 beteget altattak el, fulladás egy esetben sem történt. A vegyes narkotizálásnál, mely aether meg chloroformmal történik, mutatkoznak fulladási tünetek. A három leg-hosszabb narkotizálás 155—180 pillanatig tartott, melynél 150—180 köbcm chloroform-

mot használtak el tehát majd minden pillanatra esik egy grammnyi belelekezésre.

Egy bárókisasszony a fogságban.

Vécsey Alexandrina báróné, a kit a mult héten család vádjá miatt Bpsten letartoztattak, lassankint hozzá szokott szomorú sorsához. A hajnali szürkület már ébren találja. Későn fekszik, s nagyon korán kel, — hogy az ő, a ki czellájának rostélyán át gyülei ne láthassa öltözködés közben. Reggeli 7 órakor sétálni megy a börtöndudvarba, a többi rabokkal. De nem néz szembe könyezetével soha. Legfőlebb ha Wickenburg Capello Vilmos gróf halad el mellette, a ki szintén ott szokott lenni a sétákon emeli föl s pihenteti rajta hosszasan a tekintetét, mintha ismerné. Néha ugy tesz, mintha szólni akarna hozzá, mintha köszönni akarna legalább; de a rideg őrlátára, a ki ott áll a közelben, idejében magához téríti regényes álmodozásaiól.

Némán, szomorúan, hidegen haladnak el egymás mellett, az egyik a földet, a másik az üvegteret átkélő szabad eget nézve. Seta után a báróné czellájába vonul vissza. Előveszi toiletté táskáját, lebontja szénfekete haját, s nézi, nézi azt az egyetlen arcot, — a melyet magányos czellájában láthat, ha ő busul, bánatosan néz rá, s mosolyára visszamósolyog.

Délfelé olvasni kezd. Bevészlik neki Petőfit, az albumkiadást. Először is a képeket nézi, aztán János vitéze merül. Föl nem venné a tekintetét a nyitott könyvről. Nagyon érdekelheti, a mit olvas, azt hiszi még a börtönőr is. És a mint az ebédet beviszi látja, hogy a baronesz szemé könnyel van tele. „Ilyen könyveket hozzon nekem:“ szólt aztán szeliden az őrhöz. A bárónéknak ugyanis csupa szent történeteket küldöttek volt be olvasni, de valamennyit vizsáklátte. Odaadták aztán VII. IX. Pius pápák élete- és jellemrajzát, de a báróné ezeket is unalmasnak találta. Később Vörösmarty munkáira került a sor. Ezekre meg azt mondotta, hogy valami rendkívül magas, művelt magyar nyelven vannak írva a melyet nem ért annyira hogy élvezhetné is. Így adtak oda neki Petőfit később Arany Jánost és Tompait, mire a folyó báróné pár órai lapozgatás után kijelenté hogy most már reptül az idejés, s nyugodtabban tudja bevárni a szabadulást óráját. Nagy Kálmán vizsgálóbíró megidézte mára Breyernét, a ki a bárókisasszonyt feljelentette de Breyerné nem jelent meg, minthogy az idézőt kézbesíteni neki nem tudták.

A mai kihallgatáson ott volt a báróné édesanyja is, továbbá védőjeinek, Eötvös Károly ügyvédnek az irodavezetője, dr. Perl Soma. Breyerné 2077 forintos számlát nyújtott be a följelentés mellett, rendkívül érdekes tételekkel. Így többek közt egy toiltet létszázzötven, egy farsangi dominó pedig négyszáz forinttal van fölveve. Breyerné, mikor töle azt kérdezték, hogy mi módon nyitatható 2077 forintra menő hitelt egy nő számára, a kit nem ismert, s a ki nemcsak Bag Alája bárónéknak, hanem ilyenformán akár hercegnőnek is nevezhetné volna magát, mikor igazi nevét (Vécsey Alexandrina) elhallgatta — azt felelte, hogy „csupán jó névre“ hitelezett 3 már 16—18.000 forint értékű ruhát is egy-egy budapesti főrangú hölgynek, kiket ép oly kevéssé ismert, mint a szóban levő báróné. Azt hiszik, hogy a holnapi napon Breyernét is kihallgathatja a vizsgálóbíró. Ezzel az előnyomozás befejezéshez jutna s a kir. ügyész indítványt tehetne és a törvényszék még a nap folyamán határozhatna Eötvös Károly védőügyvéd előterjesztése fölött a báróné szabadlábra helyezés tárgyában.

Feltöl szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR.

Női ruha-készítő műterem.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség szives tudomására hozni, miszerint műhelyem kiterjedésénél fogva nem kimélvén áldozatot, ujabban a „**M. Berg**“ hírneves budapesti cég

első ruha-troussimőjét szerződtettem.

Midőn törekvésem műhelyemet a mai kor igényeinek megfelelő színvonalra emelni, nem kételkedem, hogy sikertelend mindazon előítéleteket megszüntetnem, melyek a helyi műhely iránt a n. é. hölgyközönség — még mindig viseltetik.

Egyszersmint ajánlom gazdag választékú legújabb selyem, gyapjú- és mosó BEL- és KÜLFÖLDI DIVATKELMÉMET, toilettéket 400 különböző mintájú Pongis selymet 1 frt 10 kr. méterárban.

Dus raktár

női konfekcióban

fűggyönyök, szőnyegek és napernyőkben.

Minta-gyűjtemény és képes confectioné árjegyzékem kívánatra bérmentve küldeték.

Kiváló tiszteltelt.

RENDES SZIDOR, ezelőtt Gajzágó István.

(3-4)

Törökbuza fejtő, 1 drb. 2 fnt 20 kr

Iskola Alapítvány - Kolozsvár, Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.